

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Ndob/75/2024
Identifikačné číslo spisu:	6123411944
Dátum vydania rozhodnutia:	21.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6123411944.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Andrey Sedlačkovej a JUDr. Moniky Školníkovej v spore žalobkyne : Prvá ružinovská spoločnosť, a.s., Jarošova 2961/1, Bratislava, IČO: 35 768 266, zast.: Advokátska kancelária ECKER - KÁN & PARTNERS, s.r.o., Námestie Martina Benku 9, Bratislava, IČO: 35 886 625, proti žalovanému : KRÍŽNA 64 - TRNAVSKÁ 2, spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, Krížna 4928/64, Bratislava, IČO: 42 175 518, zast.: Mgr. Alica Mendlová, advokátka, Riečna 2, Bratislava, IČO: 42 137 624, o zaplatenie 25 094,77 eura s príslušenstvom, v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 81Cb/6/2024, o nesúhlase Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica vedenom pod sp. zn. 22Up/1296/2023, takto

rozhodol:

Príslušným na prejednanie a rozhodnutie sporu je Mestský súd Bratislava IV.

Odôvodnenie

1. Súdny spis bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený z dôvodu nesúhlasu Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu z Okresného súdu Banská Bystrica postupom podľa § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

Mestský súd Bratislava III svoj nesúhlas odôvodnil tým, že spor nie je možné klasifikovať ako obchodnoprávny, keďže žalovaný pri vzniku záväzkového vzťahu zo zmluvy o dodávke a odbere tepla, z ktorej žalobkyňa odvodzuje svoj nárok, nebol podnikateľom.

Predmetom zmluvy je záväzok žalobkyne dodávať vlastníkom bytov a nebytových priestorov za odmenu tepelnú energiu, čo síce spadá do rámca podnikateľskej činnosti žalobkyne ako výrobcu a dodávateľa tepla, avšak zmluvu uzatvorili vlastníci bytov a nebytových priestorov, v mene ktorých konal žalovaný ako spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov (správca), ktorých nemožno považovať za podnikateľský subjekt.

V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 27. septembra 2023 sp. zn. 5Obdo/21/2022.

2. K postúpeniu sporu na Mestský súd Bratislava III došlo v rámci upomínacieho konania postupom podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Z písomnosti Okresného súdu Banská Bystrica o postúpení veci nevyplyva dôvod, pre ktorý došlo k postúpeniu na Mestský súd Bratislava III.

3. Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Banská Bystrica a Mestskému súdu Bratislava III podľa § 43 ods. 2 CSP prejednal spor o príslušnosť a dospel k záveru, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava III s postúpením veci je dôvodný.

4. Podľa § 12 ods. 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie v prvej inštancii je pre obvod Mestského súdu Bratislava IV miestne príslušný Mestský súd Bratislava IV.

5. Podľa § 13 CSP, na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

6. Podľa § 15 ods. 1 CSP, všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v ktorého obvode má právnická osoba adresu sídla.

7. Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 371/2004 Z. z.“), sídlom Mestského súdu Bratislava IV je mesto Bratislava; jeho obvod tvorí územný obvod okresov Bratislava I, Bratislava II, Bratislava III, Bratislava IV a Bratislava V.

8. Z predloženého spisu vyplynulo, že žalobkyňa sa voči žalovanému domáha zaplatenia 25 094,77 eura s príslušenstvom z dôvodu neuhradenia faktúr za dodávku tepla, pričom svoj nárok odvodzuje zo zmluvy o dodávke a odbere tepla, ktorú uzatvorili strany sporu, v ktorej žalobkyňa vystupuje ako výrobca tepla a dodávateľ v zmysle § 2 písm. b) a d) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike (ďalej len „zákon č. 657/2004 Z. z.“) a žalovaný na základe zmluvy o spoločenstve ako odberateľ v zmysle § 2 písm. e) zákona č. 657/2004 Z. z., predmetom ktorej je záväzok žalobkyne dodávať tepelnú energiu žalovanému do určitého odberného miesta. Z registra právnických osôb, podnikateľov a orgánov verejnej moci vyplýva, že žalobkyňa má postavenie podnikateľky podľa § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObZ“), resp. podľa § 2 ods. 2 písm. c) ObZ, a to vo vzťahu k jej podnikateľskej činnosti výroba tepla a rozvod tepla, čo je predmetom podnikania v tepelnej energetike [§ 2 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z. v ktoromkoľvek znení, resp. § 2 ods. 1 zákona č. 70/1998 Z. z. o energetike a o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov], z čoho vyplýva, že právny vzťah vznikol v súvislosti s jej podnikateľskou činnosťou. Žalovaný má v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“) v znení neskorších predpisov postavenie spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.

9. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy konal ako zástupca vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome z titulu svojho postavenia ako spoločenstva podľa § 6 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. v znení účinnom do 31. októbra 2018, ako to predpokladal aj § 7b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. v znení účinnom do 31. októbra 2018 [účinný v čase zodpovedajúcim dátumu uvedenom pri podpisoch osôb konajúcich v mene strán sporu na zmluve (č. l. 62)], a to v súvislosti s dodávkou plnení spojených s užívaním bytov a nebytových priestorov, keďže dodávka tepla a teplej vody je v zmysle § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov jedným z takých plnení. Zabezpečovanie dodávky plnení spojených s užívaním bytov a nebytových priestorov pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov je predmetom správy domu a základnou úlohou (správcu alebo) spoločenstva [§ 6 ods. 2 písm. b) a § 7 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov]. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome zabezpečujú správu domu práve prostredníctvom správcu alebo spoločenstva, ako to výslovne alebo implicitne vyplývalo, resp. vyplýva z § 6, resp. § 6 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. v ktoromkoľvek znení. V rámci správy domu spoločenstvo vo vlastnom mene zastupuje a koná na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom, ako to vyplýva z § 9 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z. Uplatňovaná pohľadávka žalobkyne tak vznikla v súvislosti so správou domu, pričom

ide o pohľadávku proti vlastníkom bytov a nebytových priestorov, na účet ktorých však na súde koná žalovaný ako spoločenstvo.

10. Žalobkyňa ako dodávateľ pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom do 30. júna 2024). V zmysle § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom do 30. júna 2024 ide o spotrebiteľskú zmluvu, pričom vzťah ňou založený je typickým občianskoprávnym vzťahom, čo vyplýva aj z tretej vety § 52 ods. 2 OZ v znení neskorších predpisov, ktorá upravuje pravidlo prednostného použitia OZ na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. To znamená, že ustanoveniami OZ sa spravujú aj právne vzťahy založené spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou podľa ObZ, ako aj nároky z nich vzniknuté. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu a k nemu pripojených príloh vyplýva, že uplatňovaný nárok vznikol po nadobudnutí účinnosti tretej vety § 52 ods. 2 OZ v znení neskorších predpisov, preto možno danú právnu normu priamo aplikovať, resp. ju aplikovať bez toho,

aby sa odkazovalo na rozhodovaciu prax k pravidlu prednostného použitia OZ

(bližšie 3Obdo/5/2023). Najvyšší súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že v predmetnom konaní ide o vzťah občianskoprávného charakteru.

11. Adresa sídla žalovaného patrí do územného obvodu okresu Bratislava II, ktorý

je zároveň územným obvodom na výkon súdnictva, výkon ktorého je v súkromnoprávných sporoch a iných súkromnoprávných veciach v prvej inštancii v pôsobnosti Mestského súdu Bratislava IV, a to všade tam, kde zákon neustanovuje inak. Vyplýva to z § 7 ods. 1 zákona

č. 221/1996 Z. z. o územnom a správnom usporiadaní Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, čl. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov, zo zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“), § 2 ods. 4 zákona č. 371/2004 Z. z. v spojení s § 5 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. a § 12 ods. 2 CSP.

V tomto prípade sa neuplatnia iné ustanovenia zákona, pretože nevyšli najavo iné okolnosti určujúce príslušnosť súdu ako adresa sídla žalovaného v zmysle § 15 ods. 1 CSP.

12. Vzhľadom na adresu sídla žalovaného a povahu sporu je (vecne a miestne) príslušným na prejednanie veci Mestský súd Bratislava IV v zmysle § 12 ods. 2 CSP v spojení s § 13 CSP, § 15 ods. 1 CSP a § 2 ods. 4 zákona č. 371/2004 Z. z.

13. Najvyšší súd tak konštatuje, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica je dôvodný, preto rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.